

Jihočeský vodárenský svaz

SDRUŽENÍ OBCÍ A MĚST - DODAVATEL PITNÉ VODY PRO 350 TISÍC OBYVATEL

Speciální
vydání
15 LET

1993 - 2008

JVS info 2

Informační zpravodaj

www.jvs.cz

Ročník I. / Září 2008

Do budoucna máme na čem stavět

15 let se v lidském rozměru chápe jako věk adolescentní, postupně vstupující do života. Ještě nedospělý, nezkušený, avšak výrazně toužící po uznání a do jisté míry velmi sebevědomý. V ekonomicko-hospodářském životě je to jinak.

Antonín Princ,
ředitel a předseda představenstva
Jihočeského vodárenského svazu
České Budějovice

Adolescentní vrtochy a nedospělost neobstojí. Stejně jako nedospělé vrtochy a neoprávněné sebevědomí. Měřitelné jsou jen výsledky. I když v případě JVS a jeho vzniku to bylo trochu složitější. Jeho vývoj, věrně popsaný na dalších stránkách, je připomenutím vskutku nelehkých rozhodování. Jak pro obce a města, tak osoby, které převzaly odpovědnost za vývoj v zásobování obyvatel Jihočeského kraje pitnou vodou. Dnes už si málokdo

vzpomene na časy, kdy městské rozhlas v době sucha vyzývaly k šetření s vodou a vydávaly zákazy kropit zahrádky. Stejně tak si málokdo uvědomí, že pouhým otočením kohoutku teče vždy velmi kvalitní voda. Pro správce vodovodu to je potěšující. Zároveň ale jde i o velký závazek a výzvu. Závazek minimálně udržet, uchovat a řádně spravovat už vytvořené. Aby obce a města, napojená nebo napojující se na soustavu, měly vždy pitnou vodu v potřebném množství a kvalitě. Výzvou jsou pak další rozvojové plány, které dál zvýší standardy a kvalitu nejen vody,

ale i majetku a technologií, sloužících k její výrobě a distribuci. Bilancování a ohlédnutí za předchozími 15-ti lety JVS je mezíčkou i proto, že jsme letos uzavřeli novou smlouvu s provozovatelem soustavy na dalších deset let. Dlouhodobý plán přitom počítá s investicemi, řešícími vyšší odolnost a spolehlivost technologií soustavy v případě klimatických výkyvů i postupně se zpřísňujících norem kvality pitné vody. Zároveň počítáme s napojením dalších sídel, která se dlouhodobě potýkají s nedostatkem kvalitní pitné vody. To jim umožní realizovat rozvojové plány. Věřím, že naše cíle splníme, aby příští bilancování bylo stejně úspěšné jako to současné, je muž jsou věnovány i následující stránky.

Anketa představitelů obcí a měst

V souvislosti s 15. výročí založení Jihočeského vodárenského svazu jsme se některých představitelů obcí a měst zeptali:

1. Když se řekne Jihočeský vodárenský svaz. Co se vám a v jakých souvislostech vybaví?
2. Kterou situaci během této doby pokládáte za klíčovou? O které lze říct, to byl milník?
3. Co svazu přát do dalších let? Co od něho očekáváte?

A zde jsou jejich odpovědi:

Josef Hospergr,
starosta Blatné,

1. Hlavně to je privatizační projekt bývalého JIVAKU, v němž zahraniční zájemce předpokládal cenu kubíku pitné vody v roce 2000 téměř 200 korun... Ale také vidím některé pracovníky JIVAKU, kteří nezištně přesvědčovali starosty i zastupitele, aby vytvořili svazek pro uchránění Jihočeské vodárenské soustavy v majetku státu resp. obcí.
2. Podle mne šlo o rozhodnutí valné hromady o navrácení majetku obcím s vyřešením daňové problematiky. A také o dlouho-

dobé ekonomické nastavení vyvolané neustále klesající spotřebou vody.

3. Aby všechny členské obce pochopily, že jedině společným postupem se udrží tento vodní zdroj v jejich českém vlastnictví a některé nezneužívaly své postavení ve svůj prospěch. A také, aby Jihočeský kraj, resp. stát, si uvědomil, že z pitné vody se stává strategická surovina. A do třetice, aby řimovská přehrada i v budoucnu měla dostatek vody schopné úpravy na pitnou.

(Pokračování na straně 2)

Vladimír Fürth: klíčových okamžiků byla v historii řada

Příští rok v květnu to bude 15 let, co Ing. Vladimír Fürth nastoupil do Jihočeského vodárenského svazu, v němž pracuje dodnes. Požádali jsme ho, aby srovnal dobu „tehdy“ a „nyní“. Zde jsou jeho postřehy.

Ing. Vladimír Fürth
náměstek pro provoz a investice
České Budějovice

Nástup do firmy

Zaměstnancem JVS jsem se stal v květnu 1994. Tedy v době, kdy se začala vymezovat působnost svazu a vztahy k okolí v závislosti na privatizačním projektu Jihočeských vodovodů a kanalizací, s.p. Mým předchozím pracovištěm byl právě Jivak s.p., odštěpný závod České Budějovice, kde jsem pracoval v technickém oddělení od roku 1980. Tedy vlastně stejně dlouho, jako nyní v JVS.

Po příchodu do svazu se ukázalo, že moje dosavadní technické zaměření je sice pro další práci výhodou, ale prioritou v době jeho vzniku byly právní a ekonomické vztahy a odpovídající znalosti. Mimochodem, všichni „zakládající“ zaměstnanci JVS pocházeli z Jivaku a tak jsme se museli učit přemýšlet zpočátku s nádechem schizofrenie za dvě organizace: za JVS jako budoucího vlastníka infrastrukturního majetku, který musel být připraven převzít od státu hodnoty v řádu miliard korun, a za provozovatele,

kterým se stala akciová společnost Vodovody a kanalizace Jižní Čechy. Bylo potřeba vymezit působnost obou organizací, aby nedělaly totéž, ale přitom se zajistil provoz, správa a rozvoj vodohospodářského majetku. Základní zájem obou organizací byl shodný, až postupně s od-

V roce 2004 se Blatensko připojilo na Jihočeskou vodárenskou soustavu. Horní archivní snímek zachytil při stříhání pásky starostu Blatné Josefa Hospergra a ředitele JVS Antonína Prince. O rok dříve, v roce 2003, se vybudoval s pomocí EU rezervní přivaděč z nádrže Římov. Účastníky při zahájení stavby představuje spodní snímek.

dělováním pravomocí při tvorbě provozovatelské smlouvy se začaly definovat partikulární zájmy obou smluvních stran, které již logicky shodné nebyly... Přesto obě organizace velmi úzce spolupracovaly, VaK JČ a zbytkový státní podnik Jivak pomáhaly JVS při identifikaci, popisu a inventarizaci majetku přebíraného od státu.

Transformace majetku

Úvodní fáze přebírání majetku od státu skončila v roce 1996. Stanovy JVS umožňovaly převzít rychle bez potíží od státu majetek, a následně ho předat obcím, které o to požádají. Těto možnosti většina obcí využila a v roce 1997 bylo na základě

rozhodnutí vrcholných orgánů JVS připraveno předávání oddělitelného majetku městům a obcím. Majetek převzatý od státu nebyl při předání podrobně identifikován a popsán tak, aby bylo možno jednoznačně určit jeho funkci, tedy zda se jedná o majetek neoddělitelný, společný či majetek sloužící pouze jedné obci. Rozdělení musel provést JVS, samozřejmě za vydatné pomoci VaK JČ. Velmi obtížné bylo definovat majetek v oblasti Českých Budějovic, kde většina zařízení byla multifunkční a společná minimálně pro takzvaný Oblastní vodovod České Budějovice.

(Pokračování na straně 2)

K patnáctinám

RNDr. Jan Zahradník,
hejtman Jihočeského kraje

Ráno otočíme kohoutkem a máme ji. Stejně jako kdykoliv jindy. Pitnou vodu už přijímáme jako běžnou součást našeho života a její nezbytnost si uvědomíme, jen pokud nastanou nějaké potřeby. My, Jihočeši, máme tu výhodu, že starosti s dodávkou pitné vody mít povětšinou nemusíme. Umožňuje to vodárenská soustava, která má dostatečnou kapacitu a dokáže na ni připojené obce a města bez problémů „napojit“. To oceňuji především starostové, protože obce mají zákonnou povinnost postarat se o zásobení pitnou vodou.

Po patnácti letech existence Jihočeského vodárenského svazu, mimochodem jediné infrastrukturní instituce na jihu Čech, na jejíž chod mají obce přímý vliv, je jasné, že to je instituce potřebná a smysluplná. Nejen proto, že pomáhá řešit strategické zásobení pitnou vodou v deficitních oblastech jako bylo Blatensko nebo nyní Lomnicko. Daří se jí rovněž dlouhodobě stabilizovat cenu vody, což obcím umožňuje investovat finanční prostředky do modernizace svého vodohospodářského majetku.

Při vzpomínce na léto 2002 a pohromu, jakou tehdy způsobily povodně, nelze opomenout, že Jihočeská vodárenská soustava dokázala odolat mimořádnému běsnění živlů a dočasně zásobovat i oblasti, které tehdy o své zdroje pitné vody přišly.

Jihočeský vodárenský svaz, který soustavu vlastní, už dokázal, že prošel věkem dospívání, byť si letos připomíná teprve své „patnáctiny“. Je to zásluha všech těch, kteří se vystřídali ve vedení svazu, a zároveň i obcí a měst, které jsou jeho členy. A je to také garance, že se jižní Čechy i v budoucnu dokážou postarat o své bohatství, které v pitné vodě mají.

Radní Jiří Netík: Jihočeský kraj pomohl nejen malým obcím

Jiří Netík,
člen Rady Jihočeského kraje,
zodpovědný za zemědělství,
životní prostředí a venkov

České Budějovice

Jubileum Jihočeského vodárenského svazu mě vede k tomu, abych napsal, že to je pro Jihočeský kraj významný partner, s nímž je spolupráce skutečně praktická a věcná. Nejsou to žádné teoretické debaty. Rámec je daný Plánem rozvoje kraje a také Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací. Ty vytvářejí legislativní i praktický rámec naší práce. Všechny projekty na něj musí navazovat, a proto je smysluplná spolupráce tak důležitá. Nyní třeba řešíme Třeboňsko - Lom-

nickou větev vodárenské soustavy, která zajistí potřebné množství i kvalitu pitné vody pro tuto část kraje. Na Krajském úřadě se přitom snažíme vytvářet prostor, který

obce inspiruje k aktivnímu přístupu při řešení jejich vodohospodářských problémů. Z prostředků kraje plníme grant na vodohospodářskou infrastrukturu, z něhož hradíme až 70 procent dané obecní investice. Na můj návrh jsme rozšířili granty i na malé obce bez vlastního obecního úřadu, které jsou součástí velkých obcí, tj. nad 2000 obyvatel. Tento přijatý grantový návrh vyřešil řadu problémů malých připojených obcí. Žádostí je sice vždy víc než peněz v grantu, ale protože jde o investice do tří milionů korun, lze z těch 80 až 100 milionů korun, které v grantu máme, zvládnout řadu menších akcí. Výrazně jsme začali podporovat

také přípravu vodohospodářských projektů obcí. Tedy nejen realizaci, ale i tvorbu dokumentace do 300 tisíc korun. Pro menší obce s omezeným rozpočtem to je obrovská pomoc, protože s takovou dokumentací se mohou ucházet o finanční podporu u Státního fondu životního prostředí nebo na Ministerstvu zemědělství. Uvolňuje jim to ruce k další práci. Na větší projekty využíváme dotace ze státního rozpočtu. Letos tak získáme z Ministerstva zemědělství 340 milionů korun, na kterých se Jihočeský kraj podílí 10 procenty, tedy 34 milionů korun. Voda je život, to není politické heslo, to je prostě fakt. Proto se o ni musíme starat.

Základem vodárenské soustavy je Římov, srdcem Plav

Vodárenská soustava jižní Čechy může pitnou vodou zásobovat až milión obyvatel kraje. Pro rozvoj většiny jeho území to je dnes stabilizující prvek, o který se lze spolehlivě opřít.

České Budějovice

Základem vodárenské soustavy je přehradní nádrž Římov, vybudovaná v letech 1971 až 1978 na řece Malši. Její napouštění začalo 13. července 1978. Koruna hráze je dlouhá 290 a vysoká 47,5 metru a dr-

ží zásobní objem až 30 milionů kubíků vody. Roury pak odvedou surovou vodu do úpravní Plav, která je srdcem soustavy. Provoz v ní začal 13. listopadu 1981. Pamětníci si ale vzpomenu, že už 1. září 1979 byl zprovozněn přírodní řad surové vody z Římova do tehdejší úpravní vody ve Vi-

dově, která tak přestala odebírat surovou vodu přímo z řeky Malše. Z plavské vodárenské úpravní se postupně na jih, sever i severozápad začaly rozbíhat dálkové vodárenské větve směrem na Temelín, Tábor, Strakonice, Písek, Blatnou, Jindřichův Hradec... Dnes má soustava přes 370 kilometrů vodovodních potrubí, řadu čerpacích stanic a vodojemů a je rozhodující vodohospodářskou stavbou na jihu Čech.

Vloni z ní vodu odebíralo přes 200 obcí a měst s více než 350 tisíci obyvateli. Celkem šlo o více než 19 milionů kubíků pitné vody. To jsou asi dvě třetiny pitné vody, která se v kraji ročně spotřebuje. Majitelem vodní nádrže Římov je státní podnik Povodí Vltavy, vodovodní část soustavy pak vlastní Jihočeský vodárenský svaz. Smluvním provozovatelem soustavy jsou na příštích deset let Vodovody a kanalizace Jižní Čechy, a.s.

Vicehejtman Robin Schinko: Existence svazu je nezbytná

První zástupce hejtmána Jihočeského kraje Ing. Arch. Robin Schinko je rovněž členem představenstva Jihočeského vodárenského svazu. Proto jsme se ho zeptali:

Vzpomenete si ještě, kdy jste se setkal s Jihočeským vodárenským svazem poprvé?
Takříkajíc „napřímo“ to bylo v roce 2002 během povodní, kdy byly ohroženy dodávky vody pro města a obce Jihočeského kraje. Díky aktivitě JVS k tomu našťěstí nedošlo.

Co jste tehdy dělal?
Byl jsem tehdy krajským radním.

Věřil jste smysluplnosti jeho existence hned nebo jste se k tomu postupně propracovával?
Přiznávám, že od začátku. Existence svazu je oprávněná a řekl bych, že nezbytná.

Ptám se proto, že když se v 90. letech svaz formoval, bylo ko-

lem toho dost dohadů i pochybností. Co má vlastnit, jak a kde působit. Vzpomenete si na to ještě nebo to je už jen historie?

Tehdy jsem se věnoval úplně jiné problematice. Tahle doba je pro mě skutečně už jen historií.

Proč u toho nakonec zůstaly obce a ne, dejme tomu, privátní kapitál?

Dodávka vody je nejen určitou podnikatelskou aktivitou, ale také veřejnou službou pro občany. Proto se domnívám, že svaz zůstává doménou obcí a měst Jihočeského kraje.

V posledních letech působíte i v představenstvu JVS. Změnil se váš pohled na svaz? Jak ho vidíte “zevnitř”?

Vodárenský svaz je podle mého názoru efektivní organizací s pečlivým a kvalifikovaným vedením. Je to zcela rovnocenný partner ostatních podnikatelských a ryze privátních subjektů.

Jaký je vůbec vztah svazu a krajského úřadu? Potřebuje jeden druhého?

Jihočeský kraj a Jihočeský vodárenský svaz spolupracují v oblasti dodávek pitné vody v kraji, a to zejména při řešení koncepčních věcí. V zájmu kraje je, aby dodávky vody byly pro všechny odběratele kvalitní a spolehlivé. Kraj je pořizovatelem programových rozvojových dokumentů a je přirozené a logické, že v oblastech, týkajících se problematiky pitné vody, s JVS úzce spolupracuje.

Kam by měl svaz v dalších letech zeměpisně i programově směřovat?

To je složitá otázka. Domnívám se, že do budoucna se bude třeba zaměřit na bezpečnost, kvalitu a vydatnost vodních zdrojů a na spolehlivost hlavních potrubních rozvodů. Do popředí se ale bude stále víc také dostávat osvěta široké veřejnosti.

Děkujeme za rozhovor.

Představitelé obcí a měst odpovídají na tři anketní otázky

(Dokončení ze strany 1)

Blanka Řezáčová,
starostka, Opařany
1. Hlavně si vybavím dodavatele pitné vody pro celý region. Především její úpravu, dodávky a vše co s ní souvisí. A pak také osobnost ředitele Antonína Prince, členy představenstva a dozorčí rady, jejíž jsem od letošního roku členkou. Také vodojem v Hodošíně, který se tyčí nad horizontem Opařan.

2. To nemohu odpovědně hodnotit.
3. Hlavně mnoho tvůrčích nápadů, dostatek sil a finančních prostředků na jejich realizaci. Stále kvalitní pitnou vodu a bezproblémové odvádění odpadních vod, zvyšování ročního objemu kvalitní dodávané vody a vše jen to nejlepší.

Zdeněk Herout,
starosta, Milevsko
1. Vybaví se mi především zajištění správy, provozu a rozvoj zařízení pro zásobování pitnou vodou, odvádění a čištění odpadních vod. Dále je to tvář pana Vondryse (*předsedy dozorčí rady JVS - pozn. red.*).
2. Za milník považuji letošní nastavení vývoje ceny vody předávané ze soustavy na dobu 10 let.
3. Přeji více členských obcí a zachování výborné kvality dodávané pitné vody.

Miroslav Sládek,
starosta, Písek
1. Především to je shoda měst a obcí ke společnému správci vodohospodářské infrastruktury. Dnes je také dobrá spolupráce komunální i krajské samosprávy, ale domnívám se, že by se s ohledem na finance a rozdílnost majetku obcí svaz těžko ustanovil. Za Písecko se mi vybaví tvář pana radního kraje i města Písek ing. Tomáše Franců, který aktivně působí v JVS od jeho založení.
2. V Písku to rozhodně byly povodně 2002, kdy nebylo možné upravit vodu z řeky Otavy a zajistit zásobování obyvatel, neboť i vlastní vodárna měla „nadstav“. Zde se ukázala prozíravost předchůdců, starostů Toma

Zajíčka i Luboše Průši, kteří usilovali, aby město bylo připojeno na přivaděč z Římova. Domnívám se, že každá obec chce mít svůj vlastní zdroj, svoji správu nad cenou vody, své vodojemy a nezávislost. Ale když dojde na neočekávanou a kritickou situaci, každá obec nepohrdne pomocí a to byla právě záchrana od systému JVS.

3. Přeji všem aktivním členským obcím spokojenost se správou JVS, vlastním zástupcům JVS šťastnou ruku při doporučení postupů, které vedou ke zkvalitňování služeb, správy i zajištění financí do struktury svazu.

Václav Heřman,
starosta, Vodňany
1. Je to ochota řešit problémy, možnost poskytnout finanční prostředky na kanalizační a vodovodní řady. Jsou to ale i lidé z vedení svazu, Antonín Princ, Miroslav Král, Vladimír Fürth, velmi ochotní řešit jakýkoliv problém, který mohou svým přístupem ovlivnit. Je to i vodní dílo Římov, tzv. tlustá roura, která přivádí vodu do našeho města a je pro náš rozvoj nezbytná.
2. Myslím, že to bylo už samo rozhodnutí o založení Jihočeského vodárenského svazu a také to, že i nadále celá řada obcí a měst řeší dodávku vody za pomoci této organizace. Velký význam měla existence svazu při povodních 2002. Přesto, že bylo velmi složité zajistit dostatek kvalitní vody pro postižené obce, nedošlo ani k omezení ani přerušení dodávek. To lidé ocenili a má to velký význam pro další existenci svazu.
3. Stabilitu, dostatek spokojených zákazníků a stálou vstřícnost ve vztahu k obcím a městům v okamžiku, kdy na svém území potřebují řešit vodohospodářský problém.

Jaroslava Krnáková,
starostka, Lenora
1. Nadstandardní podmínky půjčky pro obec a s ní související naše současná stavba nové ČOV. Pak je to vodárna Plav, rozsáhlá vodovodní síť, ojedinělé vodní dílo.
2. Nedokážu posoudit.
3. Přeji mu, aby zdárně dokázal využít kapacitu svého řadu, dodával vodu kvalitní a pokud možno levnou, měl v čele schopný management a byl dál schopen pomáhat menším obcím v jejich investicích.

Vladimír Fürth: klíčových okamžiků byla v historii JVS celá řada

(Dokončení ze strany 1)

Zde se vodohospodářská funkce a příslušný majetek musely definovat dohodou zúčastněných stran. Definice majetku zde proto musela být perfektní, protože novým provozovatelem vodovodu a kanalizace v Č. Budějovicích se od roku 1998 stala akciová společnost 1. JVS. Identifikace majetku se tak prováděla do podrobností, která v té době neměla nikde v České republice obdobu.

Zároveň se v letech 1996 až 1997 připravovala nová provozovatelská smlouva, která na dalších 10 let vymezila vztahy, práva a povinnosti smluvních stran. Smlouva vydržela v nezměněné podobě skutečně po celé desetiletí.

Nová provozovatelská smlouva
Platnost zmíněné smlouvy skončila v roce 2007. Nový smluvní partner se hledal již v souladu se zákonem o veřejných zakáz-

kách. V soutěži měl přirozenou výhodu dosavadní provozovatel - VAK JČ a.s. s podrobnou znalostí majetku a prováděných činností. Svaz proto musel připravit podrobný popis majetku a požadovaných činností, aby vytvořil srovnatelné podmínky pro ostatní uchazeče. I oni totiž museli mít adekvátní informaci pro nabídku. Informace musely být komplexní, tj. technické i ekonomické. Příprava těchto podkladů se tak stala další zajímavou zkušeností v práci na JVS.

Vývoj pracovního stylu
Při zpětném ohlédnutí až k začátkům existence JVS je patrná zásadní změna pracovního stylu. Uplynulých patnáct let je dobou skutečné vědeckotechnické revoluce, kterou hlásal (a obával se jí) minulý totalitní režim. V roce 1994 sice již existovaly PC a internet, ale výkonnost výpočetní techniky, propojení PC a SW vybavení - to bylo zkrátka o něčem jiném. Datábase základních informací

nebyly buď digitalizovány vůbec, nebo byly přístupné v nějaké formě pod MS DOS (inventární soupis majetku od s.p. Jivak). Někteří starší pracovníci VAK, spolupracující s JVS, se s výpočetní technikou příliš „nesázili“. Technické možnosti PC byly omezené, zvláště pro grafické aplikace a mapové podklady. První plány investic a bilanční podklady JVS se tvořily buď v tabulkách psaných ručně tužkou, nebo na psacím stroji.

GIS na „Vaku“ byl v počátcích, prakticky neexistovala věrohodná data v digitální podobě o poloze vodovodů. Tato situace je pro naše mladé nástupce zahajující svůj pracovní cyklus již nepředstavitelná. Dnes po patnácti letech je vše digitalizováno a práce na PC s mapami či fotografiemi a grafikou je samozřejmostí. Technický pokrok se ale nezastavil, a proto bude zajímavé srovnat vývoj třeba za dalších patnáct let.

Dlouhodobé akceschopnosti svazu pomohlo, že se nestal majetkovým vězením

1993-1995 Ohlédnutí za prvními roky existence Jihočeského vodárenského svazu

Jihočeský vodárenský svaz formálně vznikl 27. 5. 1993 jako zájmové sdružení 168 obcí podle § 20f občanského zákoníku, které se rozhodnutím svých zastupitelstev připojily k zakládací listině svazu. Registrace nabyla právní moci 25. června 1993 a od tohoto dne existoval svaz jako právní subjekt připravený k realizaci privatizačního projektu státního podniku JIVAK České Budějovice.

Dříve než k tomu došlo, musely se obce shodnout na novém subjektu, jeho struktuře, rozsahu činnosti a řízení. O to se od konce roku 1992 začal starat přípravný výbor, v němž měla zastoupení jihočeská okresní města. Pracovali v něm za České Budějovice L. Krepsová, za Český Krumlov A. Princ, za Jindřichův Hradec J. Eder, za Prachatice V. Vachta, za Písek T. Franců, za Strakonice S. Kropš a za Tábor J. Jeřábková, v roce 1994 pak H. Randová. Vesměs to byli pověřeni členové zastupitelských orgánů těchto měst.

Přípravný výbor organizoval několik setkání starostů obcí, získával jejich názory a i podle nich ovlivňoval tvorbu privatizačního projektu s.p. JIVAK, zpracoval zakládací dokumenty svazu včetně stanov, zásady předpokládané provozovatelské smlouvy a návrh podnikatelského programu.

Hledala se forma odstátnění

V podstatě se posuzovaly dvě základní koncepce odstátnění s.p. JIVAK. Některé obce - spíše větší města - doporučovaly do svazu převést pouze společná zařízení právě vznikající Jihočeské vodárenské soustavy a ostatní majetek předat přímo do správy jednotlivých obcí. Naproti tomu většina obcí požadovala, aby svaz převzal veškerý majetek. Jejich silným argumentem byla nevyrovnanost vybavení (dříve se rozvoj vodovodů a kanalizací podřizoval výhradně tzv. komplexní bytové výstavbě situované do větších sídel, zcela se zanedbávaly opravy a modernizace), obce neměly žádné odborné zázemí a v řadě z nich byly uplatněny časově omezené výjimky pro vypouštění nedostatečně čistěných odpadních vod.

Také nebyly k dispozici relevantní ekonomické údaje o skutečných nákladech provozu místních zařízení, které byly naprostou nutností pro uzavření smlouvy s provozní organizací. Stát totiž rozhodl, že s.p. JIVAK bude odstátněn tak, že tzv. provozovatelský majetek bude transformován do akciové společnosti Vodovody a kanalizace Jižní Čechy, kdežto vodárenská infrastruktura bude převedena na obce nebo na subjekty, které obce k tomu účelu založí. U většiny obcí panovala výrazná obava, že jako vlastníci převezmou vysokou odpovědnost, ale nebudou mít mnoho možností vývoj skutečně ovlivňovat. Je třeba připomenout, že v této době byl pouze jeden v úvahu přicházející odborný provozovatel, tj. VAK Jižní Čechy a.s.

Tři druhy majetku

Proto jsme přišli s konceptem zájmového sdružení obcí, které pro obce zajistí nejen fungování vodárenské regionální soustavy, ale i provoz ostatních zařízení v obcích, které si to budou přát. Přitom jsme definovali tři druhy majetku.

Prvním byl společný majetek, o kterém jsme řekli, že je nedělitelný a nezcizitelný. Představovala ho Jihočeská vodárenská soustava, která se postupně uváděla do provozu od roku 1981, a jejíž dostavba byla hlavním úkolem JVS. Druhou kategorií majetku tvořil tzv. skupinový, sloužící více obcím. I zde byl silný argument, protože v mnoha případech teče voda do jedné obce přes druhou i třetí, do některé i z více stran. Třetí kategorií pak byl majetek, který nepochybně sloužil pouze jediné obci.

Současné stanovy svazu garantovaly, že budou-li si to příslušné obce přát, svaz jim skupinový a individuální majetek dodatečně vydá. Při akciové formě svazu by byl takový postup mnohem složitější.

Jihočeský vodárenský svaz se tak nestal majetkovým vězením, a jak se později ukázalo, tyto principy byly uplatněny velmi prozíravě a umožnily, i přes rozdílné zájmy členských obcí, udržet jeho dlouhodobou akceschopnost.

Výsledná verze privatizačního projektu byla v těchto intencích předložena v únoru 1993 Ministerstvu pro správu národního majetku a jeho privatizaci a ministrem Skalickým schválena 30. září 1993. Celkem 72 obcí si majetek převzalo přímo. Z větších sídel to byl Český Krumlov a Písek a tento majetek představoval zhruba 15 procent z hodnoty převáděného majetku s.p. JIVAK. Zbývajících 85 procent bylo převedeno na Jihočeský vodárenský svaz a Svazek obcí okresu Pelhřimov.

Téměř čtyři miliardy a „danajské“ dary

V případě JVS došlo k účetnímu převzetí majetku od s.p. JIVAK se značným zpožděním až v závěru roku 1994 (účetní hodnota činila 3 miliardy 849 milionů Kč). Nemovitostí a stavby, u nichž nebyly splněny podmínky pro zápis do katastru nemovitostí a rozestavěné stavby, byly předávány do kompetence JVS až během let 1995 a 1996. To samozřejmě podstatně komplikovalo zpracování plánu financování JVS, věcné náplně investic a nakonec vedlo i k oddálení volební valné hromady svazu až do roku 1996.

15 let rok za rokem

Původně, jak i záhlaví této stránky připomíná, to mělo být 15 let krok za krokem. Ve skutečnosti ale první tři roky existence Jihočeského vodárenského svazu, tedy léta 1993, 1994 a 1995, zaznamenáme v textu jeho prvního ředitele Ing. Karla Charváta, protože nejsou podrobně v archivu zachycena. Další období jsme už mapovali s pomocí výročních zpráv.

Ing. Karel Charvát, první ředitel JVS

V rámci privatizace VRV Praha, inženýrské organizace, která investorsky zajišťovala pro Ministerstvo zemědělství stavby hrazené ze státního rozpočtu, jsme převzali i několik „danajských“ darů. Například na rozestavěném Zásobení Písecka a Strakonicka pitnou vodou s rozpočtem 185 miliónů korun byla hotova jen třetina dálkového přivaděče, ale rozpočet byl prakticky vyčerpán... Převzali jsme také rozestavěné, ale zastavené, stavby ČOV Jindřichův Hradec, Dačice, Strakonice, bylo třeba pokračovat v přípravě dalších čistíren v Soběslavi, Prachaticích a podobně. Sice se podařilo na tyto stavby zajistit dotace a bezúročné půjčky ze státního rozpočtu ve výši téměř 1 miliardy korun, ale prostřed-

Přehrada Římov

ky na dofinancování chyběly jinde. Často se ze strany obcí, které byly takto postiženy, ozývala kritika. Přesto se domnívám, že rozhodnutí tyto stavby převzít a pokračovat s jejich výstavbou, bylo racionální. Bezúročné dlouhodobé půjčky Ministerstva financí brzy skončily a naproti tomu inflační nárůst rozpočtových nákladů stavebních prací byl mimořádně vysoký. V tomto smyslu nebyla činnost plně konsolidovaná, avšak při provozu vodovodů a kanalizací nedošlo k žádným mimořádným událostem. O praktické činnosti svazu a jejím rozsahu v těchto letech lze uvést několik údajů /v tis. Kč/

Rok	1994	1995
Náklady na provozní činnost	39.267	125.638
Výnosy z provozu VaK	41.752	129.308
Provozní zisk	2.485	3.670
Investiční výdaje	48.283	352.362
Počet staveb	10	54

Očekávání a realita

Při založení svazu se většina obcí domnívala, že dojde k rychlé nápravě zanedbaných věcí v opravách, rychlosti odstraňování provozních poruch a zejména k dostavbě chybějící infrastruktury, bránící dalšímu rozvoji. Očekávání bylo vysoké a skutečný postup byl mnohem pomalejší. Rozčarování menších obcí bylo velké. Zdálo se, že historie se bude opakovat a že na ně nikdy nepřijde řada. Princip solidarity vyjádřený jednotnou cenou vody a jednotným nájemným zase nevyhovoval větším obcím, na jejichž území finanční zdroje vznikaly, ale byly užívány jinde. Stále jasnější bylo poznání, že plošné odstranění zanedbanosti je spojeno s vynaložením mimořádně vysokých financí, které lze získat buď skokovým zvýšením ceny či dlouhodobým zadlužením. To byla představa pro většinu obecních zastupitelstev nepřijatelná.

Tato prognóza vývoje vedla představenstvo svazu k zahájení jednání o majetkové transformaci, která by umožnila do procesu nápravy zapojit další zdroje a novou iniciativu obcí. Projekt transformace byl zpracován a valnou hromadou v roce 1996 schválen. Tím začala nová kapitola existence JVS.

Transformace zahájila novou éru

Situace pro převzetí majetku do přímé správy byla ve většině obcí daleko příznivější. Byly již k dispozici údaje o nákladech, na světě již byly zkušenosti z fungování různých typů provozních smluv a začala vznikat konkurence v provozování vodohospodářských zařízení. Dá se s jistotou nadsázkou říci, že několikaleté „zaparkování“ individuálních majetků v JVS obcím umožnilo potřebnou přípravu na jejich roli vlastníka.

Pro vydání majetku obcím však bylo nutné odstranit ještě jeden problém. Spočíval v tom, že obce majetky do svazu jako své členské podíly nevložily. To učinil stát. Proto majetkový převod ze svazu na obce podléhal dani z převodu majetku a ta v souhrnu mohla dosáhnout řádu stovek milionů korun. Jihočeskému vodárenskému svazu se ale podařilo s Ministerstvem financí ČR dojednat výklad, který umožnil finančním úřadům daň nepředepsat. To byla pro obce velká pomoc.

Startovní tým

Při ohlédnutí za patnáctiletou historií JVS je spravedlivé se zmínit o zaměstnancích svazu, kteří tvořili startovní tým. Představenstvo JVS v závěru roku 1993 organizovalo výběrové řízení na obsazení statutárních pozic určených organizačním schématem JVS. Tento dokument mimo jiné omezil maximální počet zaměstnanců svazu číslem 12.

Sestava týmu, který se vytvořil počátkem roku 1994 byla následující:

Ing. K. Charvát, ředitel (od listopadu 1993), Ing. V. Fúrh, zástupce pro provoz*/, Ing. J. Jindra CSc., zástupce pro výrobu, E. Michalčová, sekretariát, vnitřní věci*/, K. Pazderka, plán a financování investic, F. Pešek, vodohospodář, J. Outlá, ceny, rozpočty*/, M. Bendová, hlavní účetní, Ing. M. Rosol, F. Tancer, J. Vejvoda, územní inspektoři. (Pozn.: */ pracují v JVS dosud)

Pro připomenutí

Nezbývá mi, než všem těmto spolupracovníkům, bohužel pro mne, už jen bývalým, poděkovat. Myslím si, že jsme byli dobrý tým a že jsme přes všechny problémy přispěli k vytvoření kvalitního a bezpečného vodárenského systému jižních Čech. To se ukázalo mimo jiné v roce 2002. Jižní Čechy mohou zapomínat.

V letech 1982-83, tedy v době kdy teprve zahajovala provoz prvá část vodárenské soustavy, ještě bez dálkových řadů, byly mimořádné klimatické poměry - přísušek. Srážkový deficit způsobil snížení vydatnosti místních podzemních zdrojů až o 50 procent, vodnost povrchových toků se pohybovala v intervalu 13 - 40 procent dlouhodobého průměru. Nízké průtoky způsobily vážné problémy v množství a kvalitě pitné vody zejména v Písku a Pracejovicích, Veselí n/Luž. a Jindřichově Hradci. Vyhlášky o omezení odběrů vody z veřejných vodovodů byly vydány v 39 obcích, voda se dovažela do 53 obcí a 204 objektů zemědělské výroby.

Jako vodohospodář spojený s vodárenstvím jižních Čech celý život, mám z takové možnosti připomínání docela radost.

1996

- přijaty nové stanovy. Svaz se stal subjektem s jasně definovaným posláním - zajistit stabilitu systému zásobení vodou v jihočeském regionu a zároveň umožnit členským obcím uplatnit přímý vliv na jejich infrastrukturní majetek
- stanovy umožnily majetkovou transformaci JVS. Vznikly podmínky k převodu práv k oddělitelnému majetku na jednotlivé obce, vyřešily se vztahy k provozovateli
- v rámci transformace byl 99 členským obcím a 10 majetkovým svazům postupně převeden majetek v pořizovací hodnotě 3,011 miliard korun
- vymezen neodělitelný majetek jako základní zdroj finančních toků a nositel finanční a majetkové stability. Tím se zvýšila důvěryhodnost JVS u bank
- svaz získal od Investiční a Poštovní banky úvěr 210 miliónů korun se splatností 8 let a ročním odkladem. Úvěr vyřešil nepříznivou finanční situaci z minulých let a umožnil pokračovat v investiční výstavbě (ČOV Strakonice, Soběslav, Nová Bystřice, Dačice, Jindřichův Hradec) a připravovat strategickou investici do zásobení Písecka a Strakonicka pitnou vodou
- celkem proinvestováno 465,4 miliónů korun na 42 investičních akcích hlavně do kanalizací a čištění odpadních vod. Díky tomu se zvýšil podíl čištěných odpadních vod v Jihočeském kraji proti roku 1995 z 85,5 na 95 procent. Šlo o druhý nejvyšší meziroční nárůst v zemi
- začal se tvořit dlouhodobý finanční plán na léta 1996 - 2004, který pomohl odstranit problémy s likviditou. Stal se z něho závazný nástroj pro rozhodování a řízení JVS
- svaz koupil 14,6 procenta akcií VaK JČ a. s., aby si udržel vliv na vývoj firmy
- odběr vody z majetku JVS poklesl meziročně o 4 procenta. Tím se snížilo využití vodárenských zdrojů na 65 procent jejich kapacity. Prognózy ukázaly, že ani v budoucnu nelze čekat růst odbytu. Nevzniká tak potřeba rozšiřovat kapacity vodárenských zdrojů, cílem proto bude zvyšování kvality dodávané vody
- omezen a zrušen odběr z řeky Nežárky pro úpravnu vody ve Veselí nad Lužnicí kvůli nevyhovující kvalitě surové vody. Podobně omezena výroba vody ve zdrojích Pořešín, Jindřichův Hradec, Prachatice - Husinec
- vyřešeny potíže s kvalitou vody přiváděné z úpravní vody Plav do Veselí nad Lužnicí a Tábora
- v rámci Programu kvality vody se na 19 vodojemech a úpravnách instalovalo kvalitnější hygienické zabezpečení. Na vybraných lokalitách se zavedlo odstraňování radonu

Vodojem Čekanice

Vodojem Čekanice vnitřek

1997

- uvedeny v život zásady transformace. Vyčleněn oddělitelný majetek obcí, které o něj požádaly. Ty se tak staly suverénními správci majetku. Pro ně byl založen Fond podpory investičních akcí a přiděleno prvních 8,2 miliónů korun
- uzavřena nová desetiletá provozovatelská smlouva s VaK JČ a. s.
- pokračovala finanční stabilizace: JVS hospodařil bez závazků a pohledávek po lhůtě splatnosti
- pokračoval meziroční pokles odběru vody z majetku JVS o 6 procent. Tím došlo ke snížení výroby vody na spolupracujících úpravnách, jako ÚV Tábor, ÚV Pořešín, ÚV Prachatice a ÚV v Jindřichově Hradci byla odstavena. Dostavěn přivaděč Veselí-Pleše. Jindřichův Hradec bylo možno zásobovat z Dolního Bukovska, z Římovu i z Hamru

- došlo k výraznému poklesu i v množství vypouštěných odpadních vod (stočné)
- výrazně kleslo vypouštění nečistot vyjádřené v tBSK₅/rok a tím ke snížení úplat za vypouštěné zbytkové znečištění. Stav vodních toků a životního prostředí se zlepšil
- investice dosáhly 179,025 miliónů korun. Dokončeny byly ČOV Jindřichův Hradec a Strakonice, před dokončením byla stavba Zásobení Písecka a Strakonicka pitnou vodou
- ukončeno přes dvacet menších investic, které řešily neaktuálnější rekonstrukce spravovaného majetku
- dokončen nákup akcií společnosti VaK JČ a. s. v hodnotě 50,4 miliónů korun

Rekonstrukce ČOV Jindřichův Hradec

1998

- skončila transformace. Oddělitelný vodohospodářský majetek byl v závěru roku převeden do vlastnictví měst a obcí, které o vydání majetku požádaly. Do vlastnictví měst a obcí převeden majetek v zůstatkové hodnotě 1,549 miliardy korun
- první bezúročné půjčky z Fondu podpory investic byly poskytnuty šesti obcím na pořízení vodohospodářského majetku (šlo o 8,2 miliónů korun)
- svaz spolu s městy a obcemi dokázal koordinovat postup vůči strategickému partnerovi Anglian Water, který projevil vážný zájem o majoritu ve firmě VaK JČ
- výrazné klesly výdaje na pořízení investičního majetku: meziročně ze 179 na 23,3 miliónů korun. Proti předpokladům se uspořily i provozní výdaje, nebylo proto nutné čerpat třetí bankovní úvěr
- začalo zásobování Písku a Strakonice pitnou vodou z vodárenské soustavy JVS
- ve vodárenské soustavě klesl obsah železa, zejména v jejich koncových bodech
- pokračoval pokles objemu vody předané. Důvodem je nižší spotřeba pitné vody, snížení ztrát v rozvodných sítích a přechod odběratelů na jiné zdroje pitné vody
- od 1. 1. 1998 vstoupila v platnost desetiletá nájemní smlouva s VAK JČ
- do vlastnictví JVS převeden majetek z dodatku privatizačního projektu v účetní zůstatkové hodnotě 74,4 miliónů korun

Vodojem Drahonice (zásobení Písecka, Strakonicka)

Amerika (nový vodojem - zásobení Písecka)

1999

- po čase transformace přišel čas standardního fungování
- představenstvo JVS rozhodlo o „moratoriu“ na cenu vody předané 11.97 Kč/m³ postupně prodlužovaném až do roku 2005
- pro zajištění cenové stability svaz zredukoval úrokové zatížení. Banky ho začaly vnímat jako silnou a stabilní firmu s dlouhodobým potenciálem. Ke snížení úroků přispěla i mimořádná splátka úvěru, na kterou se použil výnos z prodeje akcií VAK JČ. Celkem splaceno 95 miliónů, úvěr se snížil z 233 miliónů na 137,9 miliónů korun
- aktualizace dlouhodobé koncepce investiční výstavby, začala příprava řešení kalového hospodářství ÚV Plav, dispečinku vodárenské soustavy, rekonstrukce ÚV Tábor, Prachatice a Pořešín. Tím se posílila provozní odolnost soustavy. Ta tak získá parametry evropského standardu
- zahájena příprava zásobování deficitní oblasti Blatné
- v nádrži Jordán pro ÚV Tábor a přehradě Husinec pro ÚV Prachatice se v létě přemnožily sinice. Technologie zde neumožnily upravit vodu podle norem Světové zdravotnické organizace. Obě úpravní proto byly od srpna do října odstaveny. Nahradily je dodávky pitné vody z ÚV Plav
- v červenci se po přívalových deštích zhoršila kvalita surové vody pro ÚV Pořešín, zásobující Kaplici (nasazeny cisterny). Problémy urychlily plánovanou modernizaci úpraven
- v listopadu došlo v ÚV Plav k provozní havárii - z provozu vyřazeny vysokonapěťové vypínače pro napájení generátoru malé vodní elektrárny, došlo k poškození dvou sousedních polí rozvaděče a celkovému výpadku elektřiny. Dodávky vody se podařilo obnovit tak rychle, že běžní spotřebitelé havárii nepocítili
- s městem Jindřichův Hradec uzavřena smlouva o úplatném převodu stavby ČOV, město zahájilo splácení kupní ceny
- uplynulo 20 let od zprovoznění přivaděče surové vody z nádrže Římov na tehdejší úpravnu vody Vidov (úpravna Plav byla zprovozněna v roce 1982)
- proinvestováno 23,7 miliónů korun hlavně do rekonstrukcí. Výjimkou byla stavba „Nouzové zásobení ÚV Plav“, která pomohla zvýšit provozní spolehlivost úpravní
- skončila rekonstrukce vápenného hospodářství na ÚV Plav za 7,6 miliónů korun. V českém vodárenství se tak poprvé uplatnila technologie hašení vápna na vápenný hydrát pro úpravu pitné vody

Vidov (čerpací stanice - nouzové zásobení ÚV Plav)

Vidov vnitřek (nová čerpadla)

2000

- aktualizována dlouhodobá koncepce činnosti s prioritami: stabilizace ceny vody předané, zvyšování provozní odolnosti vodárenské soustavy
- mimořádné posílení Fondu podpory investic o 4,7 miliónů na víc než 21 miliónů korun
- opět poklesl odběr vody předané meziročně o 1,6 miliónů m³. Důvodem byl především odběr z jiných zdrojů než ze soustavy u měst Týn n. V., Bechyně, Větrná. Pokračovala tendence ostatních odběratelů hledat alternativní zdroje
- začalo sjednocení ceny vody pro obyvatelstvo a pro ostatní odběratele v celé České republice podle cenového výměru, který určil koeficient ziskovosti „K“ = 1, tj. stejný zisk obsažený v ceně pro obyvatelstvo i pro ostatní odběratele

- rok se vyznačoval abnormálně vysokými teplotami a nízkými srážkami. Úpravny vody Tábor (nádrž Jordán) a Prachatice (přehrada Husinec) v létě odstaveny pro přemnožení sinic
- v létě vzrostl odběr vody z vodárenské soustavy, protože některé místní zdroje nepokryly zvýšenou potřebu a jejich vydatnost se snížila. Plně se projevil stabilizační faktor soustavy. Obce napojené na soustavu problémy s nedostatkem vody neměly
- svaz obdržel dodatkové nájemné za vodárenskou soustavu od VAK JČ 4,7 miliónů korun. Díky tomu se cena vody předané pro rok 2000 neměnila
- pokračovala příprava rekonstrukcí ÚV Husinec a ÚV Tábor, zpracovány projekty a žádosti o finanční podporu ze státního rozpočtu a fondů ISPA
- komplexní rekonstrukce vysokonapěťové části elektroinstalace na ÚV Plav, která se po dvaceti letech provozu stala slabým místem spolehlivosti úpravy

2001

- svaz reagoval na změnu legislativy, upravující pravidla spolupráce obcí, přijetím společnosti RERA a. s. za člena JVS
- pokračoval pokles objemu vody předané z vodárenské soustavy. To má negativní dopad na tvorbu finančních zdrojů pro obnovu a rozvoj majetku JVS. V některých větvích soustavy by další snižování průtoků mohlo vést k problémům se zajištěním kvality připravované vody, neproduktivních nákladů a tedy i k ohrožení zásobování dotčených odběratelů. Tomu byla podřízena i investiční politika JVS
- Fond podpory investic k 31. 12. využilo už 20 členských obcí. Celkem jim bylo poskytnuto téměř 34 miliónů korun
- zachována neměnná cena vody předané 11,97 Kč/m³
- investice JVS dosáhly 63,022 miliónů korun - u velkých staveb byla zajištěna dokumentace a územní rozhodnutí pro stavbu Zásobení Blatenska pitnou vodou. Byla vypracována projektová dokumentace a vydána příslušná povolení pro rekonstrukci ÚV Tábor a Prachatice. Pokračovala příprava stavby Rekonstrukce ČOV Velesín
- dokončena stavba ÚV Plav - vracení prací vody - kalové hospodářství. To umožní snížit až na třetinu objem vypouštěné odpadní vody do řeky Malše a vyřeší nevyhovující likvidaci odpadních kalů, vznikajících při úpravě vody. Na stavbu získána významná nevratná dotace z Ministerstva zemědělství
- vyměněny vysokonapěťové jističe v ÚV Plav
- revize a opravy štol přiváděče surové vody z nádrže Římov do ÚV Plav, garance provozu štol na dalších 10 let
- pokračovalo splácení úvěrů a půjček, mimořádné splacení druhého bankovního úvěru ve výši 20,9 miliónů korun

2002

- stoletou, srpnovou povodeň přestála vodárenská soustava znamenitě. Přírodní katastrofa ale urychlila některé investiční záměry
- svaz získal významné zdroje na investice z fondů EU-ISPA
- spoluzakladatel a ředitel JVS Ing. Karel Charvát odešel do důchodu
- novým ředitelem jmenován Antonín Princ, dosavadní předseda představenstva JVS
- projednáván projekt „Zajištění standardů EU ve vodárenské soustavě jižní Čechy“
- zásobování pitnou vodou bylo do povodní podobné jako v předchozích letech
- povodně překročily projektové parametry pro navrhování vodohospodářských děl. Z přehrady Římov se místo přípustných 250 m³ vody vypouštělo až 400 a více m³
- rozhodující části vodárenské soustavy dokázaly odolat i tomuto náporu vody. Katastrofální průtoky v řekách Malši, Vltavě, Lužnici a Blanici však ohrozily některá zařízení soustavy, zejména obnažení přiváděče surové vody DN 1400 v úseku asi 120 metrů pod přehradou Římov a podplavení pilířů mostu v Římově, který se propadal a ohrožoval potrubí hlavního přiváděče uloženého na mostní konstrukci. Na vzniklou situaci reagoval investiční plán JVS
- třítydenní přechodné zhoršení kvality vody nepřekročilo povolené hygienické limity. Surová voda v nádrži Římov dosáhla kvality odpovídající stavu před povodněmi ale až v únoru 2003
- nepřerušené dodávky vody významně stabilizovaly záchranné a zejména pak asanační práce při odstraňování následků povodní
- voda ze soustavy byla i dostatečným zdrojem pro náhradní zásobování tam, kde došlo k vyřazení místních zdrojů
- zatímco oblasti Tábora, Písku, Strakonice, Prachatic, Jindřichova Hradce a Českého Krumlova využily spolupracující zdroje, na Blatensku po protržení hrází rybníků nebylo možné město zásobovat vodou po čtyři dny. Nasazeny cisterny. To urychlilo připravovanou stavbu dálkového přiváděče do Blatné
- z provozu byla zcela odstavena ÚV Hamr, sloužící pro zásobování Třeboně, Chlumu u Třeboně a dalších obcí napojených na skupinový vodovod Hamr. Dodávka vody v množství cca 40 l/s byla zabezpečena z ÚV Plav přes Jindřichův Hradec
- zatímco zásobování vodou se vrátilo do původního stavu během září 2002, Třeboňsko bralo vodu z Říмова až do března 2003, než se obnovil provoz ÚV Hamr
- z Fondu podpory investic obce od jeho založení už získaly 42,6 miliónu korun
- cena vody předané zůstala na 11,97 Kč/m³

- investice dosáhly 34,653 miliónů korun. Přednostně byl provizorně zajištěn přívod surové vody z nádrže Římov
- vznikla zvláštní kategorie povodňových staveb
- odsunuty rekonstrukce ÚV Prachatice a Tábor (nepřidělení státní dotace)
- pokračovala příprava staveb zařazených do žádosti ISPA - Kalové hospodářství ÚV Plav II. etapa, sanace 44 km dálkového řadu Zdobá - Týn - Bechyně - Hodušín
- technologie bezvýtlačných prací (cementace a vtažení laminátového rukávce) ověřena v úseku 2 km z ČS Sudoměřice do VDJ Hodušín
- ještě před povodněmi vznikla na trase VDJ Drahonice - Vítkov rozsáhlá porucha. Bylo nutno vyměnit cca 1 km řadu DN 500 mm

2003

- svaz získal dotace ze zdrojů EU - ISPA a Ministerstva zemědělství
- začal se připravovat nový dlouhodobý investiční plán
- splacen byl dlouhodobý investiční úvěr 300 miliónů korun
- po letech účetních ztrát, způsobených majetkovými transformacemi, skončilo hospodaření ziskem přes 17 miliónů korun
- z Fondu podpory investic bylo za dobu jeho existence členským obcím poskytnuto 46,9 miliónů korun
- zásobování pitnou vodou ovlivnilo sucho v jarních a letních měsících. Odběr vody se zvýšil zhruba o 500 tisíc m³, tedy o 2,5 procenta celkového odběru
- při běžném provozu se objevily opět problémy s kvalitou vody u koncových uživatelů, způsobené malými průtoky a velkým zdržením vody v potrubí
- na podzim klesla hladina římovské nádrže proti normálu až o 7 metrů. V nádrži byly 2/3 objemu zásobního prostoru, tj. asi 22 miliónů m³. Pro výrobu pitné vody se využívalo asi 10 miliónů m³. I tehdy byla v nádrži zásoba upravitelné vody na zhruba půl roku. Na normální stav, 32 až 34 miliónů m³, se voda doplnila na jaře 2004
- nedostatek vody pocítily obce bez napojení na Vodárenskou soustavu jako Nahošín, Nahošovice, Chyšky, osada Řevňovice (Strážkovice). Pro ně svaz začal připravovat opatření, která by takovému stavu zabránila
- na investice svaz vynaložil 156 miliónů korun. Přednost měly stavby vyvolané povodněmi (obnova ČOV Dolní Dvořiště, obnova zpevněného břehu portál Plav a Náhrada zdroje Pořešín řadem Bukovec - Netřebice. Náklady těchto staveb byly 91,6 miliónů, z toho dotace pokryly 61,4 miliónů korun)
- v dubnu začala stavba Zásobení Blatenska pitnou vodou, podporovaná Evropskou investiční bankou a Ministerstvem zemědělství. V roce 2003 se postavělo 86 miliónů korun
- v květnu začala stavba „Rezervní přívod z nádrže Římov na ÚV Plav“, podpořená dotací EU (fond ISPA). V září došlo k přepojení vody na nové potrubí a zprovoznění. Tím se odstranilo kritické zásobovací místo. Investice dosáhly 36,3 miliónů korun
- v listopadu začala obnova ČOV v Dolním Dvořišti s podporou Ministerstva zemědělství. Náklady 9,4 miliónů korun
- připravovalo se zahájení rekonstrukcí ÚV Prachatice a Tábor a staveb zařazených do žádosti ISPA (Kalové hospodářství ÚV Plav II. etapa, Sanace dálkového řadu Zdobá-Týn-Bechyně-Hodušín v délce 44 km)
- v listopadu se stal svaz garantem projektu Řešení vybraných problémů vodního hospodářství infrastruktury v povodí Horní Vltavy

Rezervní přívod z nádrže Římov na ÚV Plav

Rezervní přívod z nádrže Římov na ÚV Plav (zdvojení potrubí)

2004

- byl splněn investiční plán do roku 2008, přijat nový dlouhodobý investiční plán, zahrnující už také možné finanční zdroje Evropské unie
- probíhala diskuse o napojení Třeboňska na vodárenskou soustavu
- přes cenové moratorium vody předané, platící od roku 1999, odběr ze soustavy klesl meziročně o zhruba 900 tisíc m³. Důvodem je snižování ztrát v potrubí, úspory firem i domácností, likvidace některých průmyslových podniků a zapojování jiných zdrojů. Pro svaz to znamenalo další pokles příjmů z provozovatelského nájmu
- valná hromada svazu schválila zavedení „dvousložkové“ ceny vody předané. Změna tvorby ceny posílila základní principy solidarity uvnitř JVS bez ohledu na velikost obce a transportní vzdálenost od centrálního zdroje
- dalších 21 ze zbývajících 46 obcí si převzalo vlastní vodohospodářský majetek
- z Fondu podpory investic bylo členským obcím během jeho existence už půjčeno 58,7 miliónů korun, z toho 12 miliónů v roce 2004
- zpřesnila se pravidla pro poskytování nevratných příspěvků na financování částí investic do vodohospodářského majetku. Cílem bylo zajistit rovný přístup všech obcí
- investice JVS dosáhly 121,2 miliónů korun. Šest staveb bylo financováno s pomocí státní podpory Ministerstva zemědělství. Dokončeny byly akce Zásobení Blatenska pitnou vodou, Obnova ČOV Dolní Dvořiště a Obnova břehu portál Plav.
- podařilo se získat státní podporu na rekonstrukce ÚV v Prachaticích a v Táboře
- v červnu byla převzata stavba Zásobení Blatenska pitnou vodou, 40 dní před termínem. Blatná tak odebírá vodu výhradně z vodárenské soustavy. Stavba získala čestné uznání v soutěži Presta - Prestižní stavba jižních Čech. Náklady včetně vypořádání pozemků, projektových a inženýrských prací dosáhly 141 miliónů korun. Státní dotace z toho pokryla 98 miliónů korun
- v srpnu dokončena obnova ČOV Dolní Dvořiště, v září zahájen zkušební provoz (náklady 10,3 miliónů, z toho dotace 7,5 miliónů korun). Akce pomohla zkvalitnit surovou vodu v římovské nádrži
- zahájena stavba věžového vodojemu Sedlice vysokého 20 metrů s kapacitou 500 m³ vody. Náklady 23 miliónů, z toho státní dotace 17 miliónů korun
- v listopadu zahájena stavba Náhrada zdroje Pořešín řadem Bukovec - Netřebice
- začal platit nový zákon o veřejných zakázkách. Fond ISPA přešel do Fondu soudržnosti
- připravoval se projekt Řešení vybraných problémů vodního hospodářství infrastruktury v povodí Horní Vltavy
- rekonstrukce elektroinstalace a ovládání čerpací stanice ÚV Plav, výměna armatur a trub v čerpání směrem Hosín, v ÚV Plav obložena fasáda výškové budovy vápenného síla, postavena nová čerpací stanice Hvozďany, stará stanice zrušena

Dolní Dvořiště (rekonstrukce ČOV)

Dolní Dvořiště (rekonstrukce ČOV, celkový pohled)

2005

- po letech příprav vybrán dodavatel akce „Zajištění standardů EU ve VSJČ“, předáno staveniště a zahájeny práce na úpravě vody Plav
- zpracován dlouhodobý finanční a investiční plán pro léta 2007 - 2017 (schválen v březnu 2006) s prioritami: kvalita vody, dálkové řady, rekonstrukce a opravy objektů a technického zařízení
- zadání soutěže na výběr provozovatele vodohospodářského majetku s tím, aby byl provozovatel vybrán do konce roku 2006
- zásobování pitnou vodou z vodárenské soustavy bez extrémních odchylek, předáno 19,487 miliónů m³ vody (mj. se snížily dodávky vody pro Strakonice, které využívají víc lokální zdroje). Pokles odběrů vyvolává problémy s kvalitou vody
- cena vody předané zůstala na 11,97 Kč/m³
- valná hromada rozhodla o zavedení dvousložkové ceny vody předané k 1. 1. 2006
- ve vlastnictví a správě JVS zůstaly vodovody 17 obcí, dalších 8 obcí si je převzalo
- z Fondu podpory investic bylo během jeho existence členským obcím poskytnuto 67 miliónů korun, z toho v roce 2005 8,3 miliónů
- svaz investoval 143,4 miliónů korun, zvláště na dokončení rozestavěných staveb vyvolaných povodněmi v roce 2002. Dokončeny byly stavby Zásobení Blatenska pitnou vodou - věžový vodojem Sedlice, Náhrada zdroje Pořešín řadem Bukovec - Netřebice a Obnova ČOV a kanalizace Vidov
- zahájeny a dokončeny stavby Rekonstrukce úpraven vody Prachatice a Tábor
- zahájeny stavby zařazené do Fondu soudržnosti EU (Zajištění standardů EU ve vodárenské soustavě jižní Čechy. Stavba zahrnuje akce Kalové hospodářství ÚV Plav II. etapa a Sanaci dálkového řadu Zdobá-Týn-Bechyně-Hodušín)
- hospodaření skončilo ziskem 117 tisíc korun. Prakticky vyrovnaný výsledek znamená, že byly z výnosů plně pokryty odpisy dlouhodobého majetku a vytvořeny přiměřené prostředky na zajištění nutné obnovy majetku
- přijaty dotace na pořízení dlouhodobého majetku ve výši 59,6 miliónů korun
- přijaty bezúročné úvěry od Českomoravské záruční a rozvojové banky na rekonstrukce ÚV Tábor a Prachatice ve výši 23 miliónů korun (splatnost v letech 2006 - 2019)

Sedlice II věžový vodojem

2006

- příprava a výběr provozovatele vodárenské soustavy od roku 2008. Do tendru se přihlásilo šest firem. Za nejvhodnější nabídku představenstvo označilo společnost VaK JČ. Začal složitý proces odvolávání ostatních účastníků soutěže
- podíl státních prostředků a prostředků z fondů EU dosáhl 50,5 miliónů korun. To umožnilo dokončit, realizovat a zahájit stavby velkého rozsahu
- projekt Čistá Horní Vltava, který byl v září předložen, provázely neustále se měnící podmínky a požadavky ze strany státu a Evropské komise. Rostly požadavky na garance žadatele a ko-

Řad Sudoměřice-Hodušín - sanace textilním rukávem

nečných příjemců podpory. To pro JVS znamenalo velké riziko. Představenstvo proto rozhodlo projekt ukončit a jednotlivým účastníkům doporučilo použít parametry jednotlivých podprojektů pro samostatné žádosti

- teplý počátek roku zvýšil množství vody předané na 19,938 miliónů m³. Pozitivně se projevil také vliv dvousložkové ceny. Ta začala platit od 1. 1. 2006. Díky tomu byla průměrná cena 11,87 Kč/m³, tedy nižší než plánovaných 11,97 Kč
- celkový objem odběrů, ale stále neumožnil řešit problémy s kvalitou vody u koncových uživatelů, způsobené malými průtoky a velkým zdržením vody v potrubí
- další tři obce si převzaly oddělitelný majetek (v JVS ho ještě ponechalo 14 obcí)
- Fond podpory investic během svého fungování poskytl 74,5 miliónů korun - v roce 2006 to bylo 7,5 miliónů korun
- nevratný příspěvek 300 tisíc korun na financování části investičních výdajů při napojení na vodárenskou soustavu získala obec Libějovice na napojení osad Nestánice a Černěves
- investice dosáhly 137,7 miliónů korun
- nejdůležitější stavbou bylo Zajištění standardů EU ve vodárenské soustavě. Šlo o Rekonstrukci kalového hospodářství ÚV Plav II. etapa (dokončeno v listopadu) a Dodržení kvality při dopravě dálkovými řadami (v listopadu převzat řad ČS Sudoměřice - VDJ Hodušín dlouhý 20,094 km). Rekonstrukce kalového hospodářství zlepšila zejména dopravu odvodněného kalu soustavou šnekových dopravníků do kontejnerů a parametry vypouštěné vody do Malše
- v březnu a dubnu začal zkušební provoz na dokončených rekonstrukcích ÚV Prachatice a ÚV Tábor
- podána žádost na stavbu Zajištění standardů EU ve vodárenské soustavě (dodatečné práce) - rekonstrukce vápenných sytičů a strojní vyklízení kalu z usazovacích nádrží ÚV Plav. Celkový náklad 29 miliónů korun
- pokračovala příprava stavby ÚV Plav - doplnění technologie o III. stupeň
- hospodaření JVS skončilo ziskem 7,5 miliónů korun. Z výnosů tedy byly plně pokryty odpisy dlouhodobého majetku a vytvořeny přiměřené prostředky na nutnou obnovu majetku. Významným zdrojem financování byly i dotace ve výši 50,5 miliónů korun, z toho 50,2 miliónů z prostředků Evropské unie

Zajištění standardů EU - zasouvání textilního rukávce

2007

- antimonopolní úřad pokračoval v posuzování odvolání některých účastníků proti výsledkům soutěže o provozovatele vodárenské soustavy
- z vodárenské soustavy zákazníci odebrali 19,453 miliónů metrů krychlových pitné vody, proti 19,458 miliónům v roce 2006. Drobný pokles jde na úkor stále kvalitnější rozvodné sítě, v níž dochází k menším ztrátám
- nejvíce vody ze soustavy, plných 36 procent, odebraly České Budějovice. Za nimi následuje Tábor (12,6 procenta) a Český Krumlov (5,9 procenta)

Úpravna vody Plav (kalové hospodářství)

- cena vody předané poprvé od roku 1999 vzrostla o 34 haléřů na 12,30 Kč/m³
- zásobování ze soustavy bylo bezproblémové. Zasloužily se o to i další investice do údržby a rozvoje dálkových i místních vodovodních řadů
- na investice vynaloženo 80,5 miliónů korun. Nejvíce 23,3 miliónů na modernizaci ÚV Plav II. etapa (Zajištění standardů EU ve vodárenské soustavě), kde došlo ke zvýšení kvality pitné vody při přepravě dálkovými řadami. Investice se týkaly také dalších šesti desítek akcí
- v dubnu dokončena sanace řadu VDJ Zdobá - VDJ Malá Varta, dlouhého 11,3 km
- výnosy svazu dosáhly 96,6 miliónů korun a proti předchozímu roku klesly o necelé 3,3 milióny
- stavba Rekonstrukce kalového hospodářství ÚV Plav, II. etapa získala v soutěži PRESTA 2004 až 2006 cenu za progresivní technologii
- vlastní jmění svazu přesáhlo dvě miliardy korun
- z Fondu podpory investic už bylo půjčeno 85,7 miliónů korun, z toho 11,2 miliónů v roce 2007
- nevratné příspěvky na napojení na Vodárenskou soustavu obdržely obce Strunkovice (340 tisíc Kč), Sedlice (1,6 miliónů) a Předotice (915 tisíc)

Vodojem Hůry

2008

- v lednu Úřad na ochranu hospodářské soutěže pravomocně zamítl odvolání stěžovatelů na výsledky soutěže o provozovatele vodárenské soustavy. Následně byla 31. ledna podepsána se společností Vodovody a kanalizace Jižní Čechy nová provozovatelská smlouva do roku 2018 s možnou pětiletou opcí
- počet členů svazu vzrostl na 241. Jeho novými členy se staly obce Roseč a Polště z Jindřichohradecka
- z vodárenské soustavy odebírá pitnou vodu více než 350 tisíc obyvatel kraje
- investice mají přesáhnout 150 miliónů korun
- začala rekonstrukce technologie čerpacích stanic Hlavitce a Těšovice, které zvýší jejich provozní spolehlivost
- začala stavba vodovodního řadu z Dynína do Záblatí, který na vodárenskou soustavu napojí Lomnici nad Lužnicí a okolní obce
- pokračovaly práce na přípravě projektu Doplnění technologie úpravy vody Plav. Ten si vyžádá přes 200 miliónů korun. Svaz se proto uchází o evropské a české dotace
- na vodárenskou soustavu se napojila obec Předotice na Písecku a její osady Šamonice, Třebkov, Křešice, Vadkovice, Podolí II a Soběšice. Obec na tyto práce získala od JVS nevratný příspěvek 2,5 miliónů korun

Zásobení Lomnicka - pokládání potrubí

Rekonstrukce čerpací stanice Těšovice